

важко провести об'єктивну оцінку відповідної ситуації, виявити наявні проблеми, передбачити можливий перебіг дій, сформувавши та затвердити певні рішення щодо управління процесами та виконати контроль за їх виконанням.

Список використаних джерел

1. Абакумов В.М. Інформаційна безпека підприємства як об'єкт адміністративно-правової охорони / В.М.Абакумов // Форум права. – 2012. – Київ, 2011. – 204 с.
2. Березовська І.Р. Адміністративно-правові засоби забезпечення інформаційної безпеки в Україні / І.Р.Березовська. – 2013. – 25 с.
3. Годун В.М. Інформаційні системи і технології в статистиці: Навч.посіб / В.М.Годун, Н.С.Орленко; за ред.В.Ф.Ситника НАН України, 2010. – 165 с.
4. Електронне оподаткування: сутність та перспективи застосування: монографія / [П.В.Мельник, А.М.Новицький, О.А.Долгий та ін.] ; за заг.ред. П.В.Мельник. – Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2010. – 332 с.
5. Інформаційне забезпечення [Електронний ресурс]: Режим доступу:– <https://library.ukma.edu.ua/?id=214>

Веселовський О., Шпит Х.

студенти групи ПОЛ-11

*Навчально-наукового інституту
міжнародних відносин ім. Б.Д. Гаврилишина
Тернопільського національного
економічного університету*

Науковий керівник:

*к.е.н., доцент кафедри цивільного
права та процесу ТНЕУ*

Зигрій О.В.

УКРАЇНА В СИСТЕМІ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Найвизначнішою історичною подією кінця ХХ ст., що кардинально змінила політичну карту світу, став розпад радянської колоніальної імперії. Україна, як й інші радянські республіки, стала незалежною і суверенною державою. Акт проголошення незалежності України, який був прийнятий 24 серпня 1991 р., став основним документом, який визначав принципи засади розбудови державотворчих процесів, також у тому числі і в сфері зовнішньої політики. Це подія, про яку мріяло багато поколінь українців. На сьогодні вже практично забутим є висновок експертів «Deutsche Bank» поч. 1990-х рр., що в разі розпаду СРСР і проголошення незалежності, Україна має чи не найкращі шанси серед колишніх радянських республік наблизитися до найбільш розвинених держав світу. Так і сталось. На карті Європи з'явилася незалежна Україна, держава, що перевищувала за територією будь-яку європейську країну, за винятком євразійських: Росії і Туреччини. Набуття Україною державної самостійності набагато посилило значення міжнародних факторів у її розвитку [2, с. 1].

Проте становлення України, як суб'єкта міжнародних відносин є суперечливим, складним і довготривалим процесом. Пошук оптимальних концептуальних підходів до зовнішньої політики країни триває й досі. У декларації про державний суверенітет України записано, що: Україна як суб'єкт міжнародного права, здійснює безпосередні відносини з іншими державами, укладає з ними договори, приймає участь у діяльності міжнародних організацій у обсязі, який є необхідним для ефективного забезпечення національних інтересів у політичній, інформаційній, економічній, та інших сферах. Україна приймає участь у загальноєвропейському процесі та європейських структурах, виступає рівноправним учасником міжнародного спілкування.

На сьогоднішньому етапі Україна перебуває в доволі вигідному становищі. Ми маємо потужну підтримку провідних держав. Найперше - це введення санкції проти Російської

Федерації, яка чинить агресію проти України. Також це підписана асоціація з Європейським Союзом, введення безвізу, впровадження інвестицій і початок відкриття ринку землі. Це все в загальному добре впливає на становище України на міжнародній арені.

Зокрема, Україна підписала ще багато важливих міжнародних документів, серед них можна виділити такі:

1. Угода про Асоціація з ЄС(21 березня / 27 червня 2014 року). Угода дає змогу перейти від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції [3].

2. Партнерство заради миру - програма військової співпраці армій НАТО та союзними державами, що не є членами НАТО. Україна активно прймає участь у цій програмі. (редагування)

3. Угода про створення LITPOLUKRBRIG - українські, литовські та польські військові будуть брати участь у спільних навчаннях, а згодом у військових операціях. Бригада (її елементи) братиме участь у міжнародних операціях на основі мандату Ради Безпеки ООН. (Бригада) створена заради підняття рівня взаємодії союзних армій, а також для підйому рівня безпеки в Східній Європі.

4. Паризька угода(22 квітня 2016 рік)- Угода в рамках Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (UNFCCC) щодо регулювання заходів зі зменшення викидів двоокису вуглецю з 2020 року.

Проте, разом з великими здобутками у нас залишаються не використані.

потенціали та проекти. Для України було би правильним, розвивати економіко-політичні взаємини з сусідніми державами, які є для нас стратегічними союзниками. Через систему договорів та розвитку регіональної економіки Україна має усі шанси стати регіональним лідером. У плані безпеки, то майже всі держави східної Європи зазнають ту чи іншу агресію від РФ.

Таким чином, Україна, яка безпосередньо зіткнулась з цією проблемою, може створити систему військового блоку, що матиме на меті, перш за все, відпрацьовувати злагоджену роботу військових. В загальному, Україні у най першу чергу потрібно забезпечувати саме свої інтереси. Провідні науковці та практики стверджують, що слід розвивати саме нашу стратегію гри на міжнародній арені і використовувати усі доступні методи. На жаль, у сьогоднішніх реаліях все складніше забезпечувати свої інтереси завдяки домовленостям, меморандумом і актам міжнародного рівня. Зазвичай цей демократичний рівень взаємовідносин між державами руйнується коли у гру вступає ірраціональність. За таких умов, ніякі правові норми та домовленості нічого не допоможуть.

Відзначаємо, що Україні пряме входження в ЄС ніяк не потрібне, оскільки можемо побачити, що цей союз переживає не найкращий період свого існування. Серед основних проблем - це повна вседозволеність еміграції, надання їм місць для проживання, виплачування субсидій через безробіття. Також це проблема свободи слова. Для прикладу, у Бельгії офіційно заборонена пропаганда традиційних сімей та цінностей. Ці проблеми особливо загострилися в умовах світової пандемії. Усі нормативні договори, усі домовленості, відкритість та глобалізованість призвела в результаті до плачевних ситуацій по всіх західних європейських державах. Особливо постраждали Іспанія, Італія, Англія, де показник жертв перевищує за тисячі. Однією із проблем є те, що перспективи розвитку ЄС стоять на місці, оскільки провідні держави(хоч і з потужними економіками)в подальшому не зможуть втримувати сталий економічний розвиток. І це грозить колапсом економічної ситуації в результаті чого, Європа зможе втратити світові позиції. Існує ризик повторення «Великої депресії» 1929 року, яка тривала аж до 1939 року. Як зазначають зарубіжні джерела у Європі на даному етапі немає сильного лідера, якого би всі визнавали, немає конкретної стратегії розвитку. Так, у ЄС існує стратегія розширення союзу, вільної економічної зони і зони європейської валюти «євро». Проте це не розвиток політично-економічного союзу, а фікція. Відповідно це застерігає і дає право задуматись, а чи потрібне нам членство в союзі, який з дня в день стає все більш дезорієнтований [1, с. 31-35].

Україні потрібно створювати нові можливості, а саме: співпрацювати з ЄС та іншими державами заради підвищення економічного блага. Водночас можемо підняти свій рівень на міжнародній арені, що призведе до підйому на геополітичному рівні і дасть змогу стати не об'єктом світових інтересів, а суб'єктом міжнародних відносин. У цьому процесі почнуть

укладатися торговельні угоди, які будуть мати правову силу і підтримку країн партнерів. Це призведе до розвитку та забезпечення прийдешнім поколінням достойного майбутнього.

На основі проведеного дослідження можемо стверджувати, що в системі міжнародних відносин Україна є незалежним гравцем. Наша держава, на рівні з іншими повинна висловлювати свою позицію до певних подій, пропозицій, проектів і т.д. За останні роки Україні вдалось не тільки відстояти свою незалежність, але і почати розвивати свою міжнародну діяльність на найвищому рівні. Зокрема, підписана асоціація з ЄС, дала змогу розпочати торговельні відносини з країнами членами ЄС на небувалому вигідному рівні. Особливої уваги заслуговує програма НАТО «Партнерство заради миру» - проведення військових навчань разом з країнами партнерами(союзниками)якою є і Україна. Завдяки такій співпраці, професіоналізм українських військовослужбовців зростає, стає простіше взаємодіяти з потенційними союзниками. Разом з цим, впроваджуються стандарти НАТО, які є високого рівня і забезпечують максимальну боєздатність. Сюда ж можна віднести і угоду про створення LITPOLUKRBRIG(літ-пол-укр бриг) - це литовсько-польсько-українська бригада, яка була створена для регіонального розвитку взаємодій союзних держав і підняття рівня безпеки в регіоні після останніх подій.

Разом з усіма досягненнями, потрібно зазначити, що Україна не повністю використовує свої можливості у реалізації своїх можливостей. Зокрема, угода з ЄС має велику вагу і без повної інтеграції України у політичну, правову й економічну систему ЄС. Причиною того є нестабільна ситуація в Європейському Союзі, загострення еміграційного питання, економічно союзу все складніше стає підтримувати відповідний рівень. На правничому рівні розкол відбувся в 2016 році, коли Європу наводнили емігранти з Близького Сходу. Частина країн, а серед них: Румунія, Угорщина, Словаччина, Чехія відмовились пропускати емігрантів, а згодом і приймати їх(додалися країни Балтії та Польщі). Україні не потрібна стара європейська система. Нам треба вибрати особистий шлях розвитку.

Список використаних джерел

1. Переформатування європейської інтеграції: можливості і ризики для асоціації Україна-ЄС / В. Сіденко (керівник проекту) та ін. Київ: Заповіт, 2018. 214 с.
2. Сагач О. В., Юденкова К. В. Україна в системі сучасних міжнародних відносин. *Географія та туризм*. 2012. Вип. 20. С. 235-239.
3. Угода про асоціацію між Україною та ЄС, Європейське співтовариство з атомної енергії і їхніми Державами-членами. 2014 р.

Вовкотруб С.

студент V курсу

юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: д.філол.н., професор

кафедри інформаційної та

соціокультурної діяльності ТНЕУ

Шкіцька І. Ю.

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ТВОРИ, РОЗМІЩЕНІ В ІНТЕРНЕТІ

З кожным днем усе більшу роль у забезпеченні дотримання авторських прав в Інтернеті відіграють технології. Поширення набула думка про те, що майбутнє за економікою мікро-платежів в Інтернеті, що передбачає надходження коштів власнику за кожне використання його твору. Крім того, що створення такої системи є нереальним з низки юридичних, соціальних та економічних причин, мікро-платежі викликають, вартість підтримання системи мікро-платежів буде надто високою та потребуватиме фінансування громіздкої служби підтримки клієнтів.